

~ Kedves barátom!

Él-e, élsek-e a kolera-fétyekben?

En - fájdalom! - míg-mindig élek.

Prájam amas - egyit némes poesa
alial mondos - Izavak se seljesül-
nek:

Viny lenki oly boldogsalan:

Hogy meg ne tudjon négre halni:

Azmban hagyjuk ezt.

Sász Károly horránt ségült, de már
nem jön, a Vas. Újságban Ze-
mre Millíkhun írós levele Grün.

Rólunk - ti s mi - is megemlé-
kezett; szívesen, melegen, de min-
den betűjén látszik a boldog em-
ber atarastlan humora.

A levélsől ehembe jut: hogy a napot-
ban leveleivel forgattam is Sászi-
ság gondolatom pámar. Előbb

minem elmondani; megemlésem:
hogy Párizsban él egy Mulla nevű
Lanár; halála után, midőn ingósá-
gais kölyveszélyek: bodáig jár-
dunk az általa volt éven át kapott
leveleiben, melyek a partatlan szíjör-
va voltak. Megengedem: hogy a
mivoltban nem járhat tán így lenni,
de lehet-e jobb sorsuk: ha avasatlan,
megbízatlan kererbe jutnak? Látod-e
mostanság mit csinálnak a keleti
élelményével s emlékezetével? Minis
mi magunk, úgy kedveseink is elmit
hatnak. Az egyenlőséget aron
utógondolással inkább egymáshoz leve-
lített: hogy haláluk után aron majd
szíjüket adva. Ez ma már nem úgy van.
Mi a feltétel barátság s hűség hang-
ján inkább mindig egymáshoz. Beemlék
volt van olyan, mi a tölgyen fennivel
se ohajunk tudatni. Ezen kívül

as en leveleim gondaslamit, larain,
pungyalai, vaunak irva, soe he-
lyjiss san vassagm is. E hulo Ein-
loeben sehul soos eat nered ei
nem a koinseegrek zohak. Iraron.
aron gondolassol: hogy ivadmi su-
kanyos verre seülhetne. Tehat

... armban meg nem hasarozott
seis es, eat gondolat, oiles...
gondolkozrail te is a dolozrail:
nem volna jo seiserelmi, selego-
noson vistra ei hara küldeni levele-
inles.? Valahogy febe ne evot, de
hiz az lehesetlen.

Hissed volna-e, hirtuul volna-e: hogy
eljin az ido, midin ily gondolatos-
lat kell foglalkudani eiz Jaisan?!
Ime eljott. —

Küldesd meg nehem az Akademia vobze
zolo' almanachjai. Legy nem kellene
kaleud arimot veunem. Nagyon hegyig
ragyot. Amyis eldo borostam, patidar-
tam, foidviresem, Pesteresem, Beisersem

hogy ama sim, nice kellene.
Kei segidet kell kasszanom & jöve-
delmem ez áhral feleijie esere.
Zegény álvar feleségem, ruhái-
lóm, netrülör. Magam semmi se-
vagyt; a jore mindm aldatról le-
laposott. Ez ébre nullá-válás,
e lélekrö halottiág: izonyi. —

Megins bele-essum ...

De i zárom jzaimus. Uzen álfim
meg beuneseke! mitessen hzi-
vesen siváijuk.

Hama, a. e. 10. 1866

igaz barátod
Loupau